

Съдържание

ВЪВЕДЕНИЕ	7
ГЛАВА 1 <i>Какво казва Исус за Себе Си</i>	9
ГЛАВА 2 <i>Какво казва Исус за Писанието</i>	17
ГЛАВА 3 <i>Какво казва Исус за спасението</i>	24
ГЛАВА 4 <i>Какво казва Исус за Своего завръщане</i>	32
ГЛАВА 5 <i>Какво казва Исус за съботата</i>	40
ГЛАВА 6 <i>Какво казва Исус за Божия Съд</i>	50
ГЛАВА 7 <i>Какво казва Исус за смъртта</i>	57
ГЛАВА 8 <i>Какво казва Исус за църквата</i>	66

ГЛАВА 1

Какво казва Исус за Себе Си

Чухте ли последните „новини“ за Исус? Някои казват, че е имал брак с Мария Магдалена и е станал баща. Други твърдят, че Юда е истинският герой на евангелския разказ. Ако не сте изучавали историята на Исус, не е трудно да бъдете подлъгани. Въпросът е: Той какво казва за Себе Си и верни ли са Неговите радикални претенции?

Радикалните твърдения на Исус

Исус е смел в Своите изказвания. Това е ясно от Неговите изявления, записани от апостол Йоан:

- „Аз съм пътят и истината, и животът; никой не идва при Отец, освен чрез Мен” (Йоан 14:6).
- „Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота” (Йоан 8:12).
- „Аз съм хлябът на живота; който дойде при Мен, никак няма да огладнее, и който вярва в Мен, никак няма да ожаднее” (Йоан 6:35).
- „Аз съм възкресението и животът; който вярва в Мен, ако и да умре, ще живее; и никой, който е жив и вярва в Мен, няма да умре до века” (Йоан 11:25,26).
- „Истина, истина ви казвам, преди да се е родил Авраам, Аз съм” (Йоан 8:58).
- „Отец Ми работи досега, и Аз работя” (Йоан 5:17).
- „Който е видял Мен, видял е Отца” (Йоан 14:9).

Това наистина са революционни изказвания! Известният християнски апологет К. С. Луис е прав да твърди, че при Исус липсва възможността да Го приемем само като велик морален Учител. Той или е бил побъркан човек, напълно откъснат от действителността, или е бил злонамерен измамник, чиято цел е да подмами човечеството, или е Този, Който твърди, че е – Месия, Спасителят, Божият Син.

Исус не оставя място за съмнение относно това, което вярва за Себе Си: **„Защото сляхох от небето не Моята воля да върши, а волята на Този, Който Ме е изпратил” (Йоан 6:38).** Разбира се, всеки може да направи подобно скандално твърдение. Как да разберем дали радикалните претенции на Исус са верни? Отговора ни подсказват свидетелствата на Неговите ранни последователи.

Какво казват Неговите последователи

Йоан Кръстител е първият, който говори за Исус. Когато Го вижда да се приближава към бреговете на Йордан, за да бъде кръстен, пророкът възкликва: **„Ето Божия Агнец, Който носи греха на света!” (Йоан 1:29).** След като Го кръщава, Йоан дава поразителното свидетелство: **„Видях Духа да слиза като гълъб от небето и да почива върху Него (...) И видях, и свидетелствам, че Този е Божият Син” (Йоан 1:32,34).** Гледната точка на Йоан Кръстител е ясна: той смело заявява, че Исус е Божият Син!

Марта - сестрата на Мария и Лазар - също дава свидетелство за Исус. Цялото семейство са Негови близки приятели, които Го обичат и Го познават много добре. Докато разговаря с Христос до гроба на Лазар, Марта признава: **„Вярвам, че Ти си Христос, Божият Син, Който има да дойде на света” (Йоан 11:27).**

Дори скептиците преживяват коренна промяна в живота си, след като лично се срещат с Исус. Филип съобщава на своя приятел Натанаил, че е открил Месия – един учител от Назарет. Натанаил отвръща: **„От Назарет може ли да произлезе нещо добро?” (Йоан 1:46).** Но когато се среща лице в лице с Исус, се убеждава, че не става дума за обикновен човек. Исус не е умопобъркан, нито е злонамерен измамник. Ето свидетелството на Натанаил: **„Учителю, Ти си Божи Син, Ти си Израелев цар” (Йоан 1:49).**

Тома е друг скептик, който става ученик на Исус Христос. След възкресението нашият герой не може да повярва, че неговият Учител е възкръснал от мъртвите. Но когато се среща с Исус след разпятие-то, когато Го вижда с очите си и Го докосва със собствените си ръце, възкликва: **„Господ мой и Бог мой!” (Йоан 20:28).**

Вероятно забелязвате, че всички радикални твърдения на Исус и цитираните свидетелства за Него са от Евангелието на Йоан. Авторът, син на Заведей, е един от първите Христови ученици. Той описва

преживяванията си с конкретната цел да представи своя Учител. „А Иисус извърши пред учениците още много други знамения, които не са описани в тази книга. А тези са написани, за да повярвате, че Иисус е Христос, Божият Син, и като вярвате, да имате живот в Неговото име” (Йоан 20:30,31).

Автентичността на Йоановото свидетелство

Евангелието на Йоан описва Иисус отвъд повърхностния разказ на събитията, поради което някои либерални учени поставят под въпрос неговата автентичност. Те предполагат, че е писано в продължение на 100 години и вероятно е завършено едва през II в.сл.Хр., дълго след смъртта на апостола. Според тях повествованието може да съдържа някои фрагменти от истинската традиция, но в настоящата си форма не е надеждно свидетелство от ученика, „когото Иисус обичаше” (Йоан 21:20).

Но археологическо откритие от миналия век осигурява доказателствата, които потвърждават, че Евангелието е написано в края на Iв.сл.Хр. Това потвърждава неговата автентичност. През 1920г. колекция от папируси, закупени в Египет, пристига в библиотеката „Джон Риландс” в Англия. През 1935г. учените превеждат и публикуват един от документите - известния Папирус Риландс 457, или P52. Въз основа на стила на писане палеографите – специалисти в датиране на древни текстове, – причисляват свитъка към началото на II век, вероятно около 125г.сл.Хр. Той съдържа част от Евангелието на Йоан. Убеден съм, че Бог е ръководил въпросното откритие, за да укрепи вярата на християните и да потвърди автентичността на Йоановото свидетелство.

Вероятно се питате какво е написано върху древния документ. Той съдържа части от Йоан 18:31-33 от едната страна и части от Йоан 18:37,38 – на гърба. „А Пилат им рече: **Вземете Го вие и Го съдете според вашия закон. Юдеите му казаха: На нас не е позволено да погубваме никого; за да се изпълни словото, което изрече Иисус, като посочваше с каква смърт ще умре. И така, Пилат пак влезе в преторията, повика Иисус и Го попита: Ти Юдейският Цар ли си?**” (Йоан 18:31-33). От другата страна на папируса намираме фрагменти от същия разговор. „**Затова Пилат Му каза: Тогава Ти**

цар ли си? Исус отговори: Ти сам казваш, че съм цар. Аз затова се родих и затова дойдох на света, да свидетелствам за истината. Всеки, който е от истината, слуша Моя глас. Пилат му каза: Що е истина? И като каза това, пак излезе при юдеите и им заяви: Аз не намирам никаква вина у Него” (ст.37, 38).

„Всеки, който е от истината, слуша Моя глас!” Всички ние имаме свободата да избираме какво да „слушаме”. Постоянно ни облъчват безумни и изфабрикувани заблуди. Това е част от великата борба между доброто и злото. Но Бог е осигурил безспорни доказателства, че свидетелствата за Исус са достоверни и Неговите радикални твърдения са надеждни!

Свидетелството на Савел

Едно от най-впечатляващите свидетелства за Исус е на Савел от Тарс – някога свиреп враг на Христос и на всички Негови последователи. Савел, по-късно наречен Павел, заявява пред юдейския цар Агрипа: **„И аз си мислех, че трябва да върша много неща против името на Исус Назарянина; което и върших в Ерусалим, понеже затварях в тъмници мнозина от светиите, като се снабдих с власт от главните свещеници, и за убиването им давах глас против тях. И като ги мъчех много пъти във всичките синагоги, старях се да ги накарам да хулят; и в безмерната си ярост против тях гонех ги даже и по чуждите градове” (Деяния 26:9-11).**

Савел е свидетел как убиват с камъни Стефан, един от Исусовите последователи. Екзекуцията дълбоко се запечатва в съзнанието му и впечатленията от нея остават завинаги в сърцето му. Стефан дава мощно свидетелство за Исус Христос пред Синедриона, управителния съвет на юдеите. Авторът на книгата „Деяния” докладва: **„А като слушаха това, сърцата им се късаха от яд и те скърцаха със зъби към него. А Стефан, изпълнен със Светия Дух, погледна на небето, и видя Божията слава и Исус, стоящ отдясно на Бога; и рече: Ето, виждам небесата отворени, и Човешкият Син, Който стои отдясно на Бога. Но те, като изкрещяха със силен глас, запушиха си ушите и като един се нахвърлиха върху него. И като го изтласкаха вън от града, хвърляха камъни по него. И свидетелите сложиха дрехите си при краката на един мъж на име Савел. И**

хвърляха камъни върху Стефан, който призоваваше Христа с думите: Господи Исусе, прими духа ми. И като коленичи, извика със силен глас: Господи, не им зачитай този грях. И като каза това, заспа” (Деяния 7:54-60).

Не след дълго Савел пътува по пътя за Дамаск с пълномощия от главния свещеник на Ерусалим. Той възнамерява да арестува всеки Христов последовател, когото открие, и да го върне в Ерусалим, окован във вериги. Но Бог има други планове. *„И на отиване, като наближаваше Дамаск, внезапно блесна около него светлина от небото. И като падна на земята, чу глас, който му каза: Савле, Савле, защо Ме гониш? А той рече: Кой си Ти, Господи? А Той отговори: Аз съм Исус, Когото ти гониш” (Деян. 9:3-5).*

Срещата с възкръсналия Христос променя курса на неговия живот. Савел, гонителят, става Павел – посветеният последовател на Исус. Започва смело да прогласява, че Исус е Христос, Божият Син. Лекува болни и прогонва демони в Неговото име, подобно на другите апостоли. И с радост очаква „блажената надежда, славното явление на нашия велик Бог и Спасител Исус Христос” (Тит 2:13).

Свидетелството на Петър и Йоан

Когато се приближават до храма в Ерусалим, Петър и Йоан виждат недъгав човек, който проси. *„Един ден, когато Петър и Йоан отиваха в храма в деветия час, часа на молитвата, някои носеха един човек, куц по рождение. Слагаха го всеки ден при така наречените Красни врати на храма, да проси милостиня от онези, които влизаха. Той, като видя Петър и Йоан, когато щяха да влязат в храма, замоли да му се даде милостиня. А Петър, заедно с Йоан, се възря в него и каза: Погледни ни. И той ги гледаше внимателно, като очакваше да получи нещо от тях. Но Петър каза: Сребро и злато аз нямам; но каквото имам, това ти давам; в името на Исус Христос Назарянина, стани и ходи. И като го хвана за дясната ръка, го вдигна; и в същия миг краката и глезените му добиха сила. И той, като скочи, изправи се и проходи; и влезе с тях в храма, като ходеше и скачаше, и славеше Бога. И целият народ го видя да ходи и да славя Бога; и го познаха, че беше същият, който седеше за милостиня при Красните врати на храма; и се изпълниха с почуда и*

удивление за това, което беше станало с него” (Деян.3:1-10).

Свидетелите на случая са удивени. Виждайки реакцията на тълпата, Петър казва: „*Израелтяни, какво се чудите на това? Или защо се взираме в нас, като че поради своя сила или благочестие сме направили той да проходи? Бог Авраамов, Исааков и Яковов, Бог на бащите ни, прослави Своя Син Исус, Когото вие предадохте и от Когото се отрекохте пред Пилат, когато той беше решил да Го пусне. Но вие се отрекохте от Светия и Праведния и като поискахте да ви се пусне един убиец, убихте Началника на живота. Но Бог Го възкреси от мъртвите, за което ние сме свидетели. И на основание на вяра в името Му, Неговото име укрепи този, когото гледате и познавате. Да! Тази вяра, която е чрез Него, му даде пред всички вас това свършено здраве. И сега, братя, аз зная, че вие, както и началниците ви, направихте това от незнание; но Бог по този начин изпълни това, което беше предизвестил чрез устата на всички пророци, че Неговият Помазаник ще пострада. Затова покайте се и се обърнете, за да се заличат греховете ви, и така да дойдат освежителни времена от лицето на Господа и Той да ви изпрати определения за вас Исус Христос*” (Деян.3:12-20). Свидетелството на Петър, както чрез думи, така и чрез дела, дръзко потвърждава истинността на радикалните твърдения на Исус. А именно, че Той е Христос!

Свидетелството на злите духове

По време на Христовото служене злите духове също подкрепят провокативните Му претенции. При един случай, докато Той говори в синагогата в Капернаум, мъж - обладан от демони – се провиква: „*Какво имаш Ти с нас, Исусе Назарянино? Нима си дошъл да ни побудиш? Познавам Те Кой си, Светият Божий*” (Марк 1:24). Исус не предизвиква това свидетелство на демона, а го смъмря, като казва: „*Млъкни и излез от него*” (ст.25). Нечистият дух с гърчове и силен вик излиза от тялото на мъжа. „*И всички се смаяха и започнаха да разискват помежду си: Какво е това? Едно ново учение! С власт заповядва и на нечистите духове, и те Му се покоряват! И слухът за Него се разнесе скоро навред по цялата Галилейска област*” (ст.27,28).